

ΣΤΙΣ 20 ΙΑΥΓΟΥΛΙΟΥ συμπληρώνονται 39 χρόνια από την εισβολή των τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο. Τριανταεννιά ολόκληρα χρόνια κατοχής του Βόρειου Τμήματος. Εκείνο τον Ιούλιο του 1974 η χούντα της Αθήνας κυριολεκτικά έστειλε πρόσκληση στην Τουρκία να πάρει τη μισή σχεδόν Κύπρο. Το σχέδιο ολοκληρώθηκε με τη ζηφερή εκείνη μέρα της 20ης Ιουλίου 1974 με την εισβολή του Αττίλα και την ντε φάκτο διχοτόμηση της Κύπρου. Από τις δυνάμεις εισβολής του Αττίλα εκατοντάδες Ελληνοκύπριοι σφαγιάστηκαν, γυναίκες βιάστηκαν, αιχμάλωτοι στρατιώτες και απλοί αθώοι πολίτες εκτελέστηκαν, ενώ 200 χιλιάδες και πλέον Ελληνοκύπριοι άλλοι έγιναν πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα και άλλοι πήραν των οματιών τους για Υπερπόντιες χώρες μέχρι την ώρα του μισεμού.

ΜΙΑ ΆΛΛΗ πτυχή της Κυπριακής τραγωδίας είναι οι Αγνοούμενοι. Δεν υπάρχει μόνο η τραγωδία του μετώπου, υπάρχει και η τραγωδία των μετόπισθεν. Πρόκειται για τους αγνοούμενους στρατιωτικούς κατά το πραξικόπημα εναντίον της Κύπρου και της τουρκικής εισβολής. Για 39 ολόκληρα χρόνια Μάνες, Θυγατέρες και Αδελφές δεν έχουν λάβει καμιά ειδοποίηση για το που είναι σφαγιασμένα ή αν ζουν μερικά από τα παλληκάρια τους. Παρόμοια γεγονότα έχουν θυμίσει στην απόγνωση χιλιάδες ελληνικές οικογένειες. Με δικαιολογημένη πικρία αναρωτιόμαστε αν οι στρατευμένοι είναι χρήσιμοι μόνο όσο είναι ζωντανοί και κρατούν όπλο. Όταν κρυχθούν αγνοούμενοι δεν υπάρχει μια Υπηρεσία να εξακριβώσει που είναι οι νεκροί

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

απόψεις

Θλιβερές Μνήμες

μας ή αν μερικοί ζουν που βρίσκονται; Υπάρχει τέτοια Υπηρεσία; Ήρθε σε συνεννοήσεις με τους αντίπαλους για την εξακρίβωση των νεκρών αιχμαλώτων; Προσέφυγε στο Διεθνή Ερυθρό Σταυρό να ζητήσει τη συνδρομή του; Απευθύνθηκε στον ΟΗΕ για να συγκροτηθούν Επιτροπές ερεύνης; 39 χρόνια είναι αυτά, δεν είναι μικρό το διάστημα! Γονείς, Σύζυγοι, Αδελφοί, Παιδιά, νιώθουν την Διεθνή αδιαφορία να τους πληγώνει κατάθαθα!

TRIANTAEENNIA ολόκληρα χρόνια συμπληρώθηκαν από την εισβολή των τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο, 39 ολόκληρα χρόνια κατοχής του Βόρειου τμήματος! Και όπως πάντα σε αυτές τις περιπτώσεις,

οι πολιτικοί σε Ελλάδα και Κύπρο αναφέρονται στην ντροπή αυτή ενώ οι «απέναντι» αναλίσκονται σε εκδηλώσεις πανηγυρικού χαρακτήρα, παρελάσεις και δηλώσεις τόνωσης της εθνικιστικής τους συνείδησης. Και οι αγνοούμενοι που βρίσκονται σφαγιασμένοι; Και ο Κύπριος στρατιώτης που όταν γύρισε από την αιχμαλωσία, ανέφερε ότι είδε και μίλησε με το λοχαγό του στα Άδανα, που είχε ακόμα στο χέρι το γύψο από τις πρώτες επιχειρήσεις, τι έγινε ο αγνοούμενος λοχαγός; Και ο Καρπασίτης που είχε δηλώσει ότι έδωσε ψωμί και νερό σε έναν «Καλαμαρά» από την Κρήτη [Καλαμαράδες ονομάζουν τους εξ Ελλάδας οι Κύπριοι] που τόσκασε από

τους Τούρκους, που είναι ο «Καλαμαράς» νεκρός ή ζωντανός; Αν για παράδειγμα, σε οποιαδήποτε χώρα του κόσμου πειραχτεί μια τρίχα εγγλέζικου μουστακιού, κινητοποιείται ολόκληρος ο μηχανισμός των Ηνωμένων Εθνών, για εγκύρωσης και ικανοποίησης. Γιατί τα παλληκάρια μας τα ξέγραψαν με ελαφριά τη καρδιά;

ΡΩΤΩ και μαζί μου σαν τη Γοργόνα ρωτούν όλοι οι συγγενείς των αγνοούμενών παλληκάριών μας, τι ουσιαστικές ενέργειες έκανε το Παγκόσμιο ενδιαφέρον για να εξακριβώσει τις διάφορες πληροφορίες που είχαν για τους αγνοούμενους; Μπορεί κάποιος Αρμόδιος υπεύθυνα να μας διαβεβαιώσει σε ποιο λάκκο είναι σφαγιασμένα τα παλληκάρια μας; Και αφού δεν μπορεί, τότε δεν έχει χρέος οιερό το Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, δεν έχει τη στοιχειώδη υποχρέωση προς τους υπηκόους ενός κράτους –μέλους του ΟΗΕ να φροντίσει και υπάρχουν χίλιοι δυο τρόποι, να τους βοηθήσει;

Η ΑΔΕΚΑΣΤΟΣ Ιστορία θα αναγράψει σε μια μαύρη σελίδα της: Σε ένα Ένδοξο Νησί, που λεγόταν Κύπρος, τα ζητήματα Ηθικής και Αρχών σκεπάστηκαν κάτω από την μαρμάρινη πλάκα ενός στραγγαλιστικού θανάτου, προς χάρη της Πολιτικής και των Συμφερόντων! Γ' αυτό στην Πορεία Συμπαράστασης της ΣΕΚΑ την Κυριακή 21 Ιουλίου σύσσωμος ο Ελληνισμός έχει χρέος Εθνικό να δώσει το Παρόν και να απαιτήσουμε μαζί με τη Λευτεριά της Μαρτυρικής μας Κύπρου και τα Ιερά Οστά των Αγνοούμενών Παλληκαριών μας για να θαφτούν με τις Τιμές που Αξίζει στους Αντρειωμένους.

Πορεία στο κέντρο της Μελβούρνης για την επέτειο του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο

Με μαχητική πορεία στο κέντρο της Μελβούρνης, που τερματίστηκε έξω από το πολιτειακό κοινοβούλιο, ολόκληρη η επέτειο από το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 1974 κατά του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, αλλά και την τουρκική εισβολή και τη συνεχιζόμενη κατοχή της βόρειας Κύπρου.

Οι εκδηλώσεις μνήμης και διαμαρτυρίας θα συνεχιστούν και στις άλλες αυστραλιανές πόλεις παρουσία του υπουργού Υγείας της Κυπριακής Δημοκρατίας Πέτρου Πετρίδη, ο οποίος εκπροσωπεί την κυπριακά κυβέρνηση και τον πρόεδρο Νίκο Αναστασάδη.

Στο Σίδνεϊ οι εκδηλώσεις για την μαύρη επέτειο της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, πραγματοποιούνται την Κυριακή 21 Ιουλίου. Το πρωΐ θα τελεστεί μνημόσυνο υπέρ των πεσόντων πρώων στον Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελιού της Θεοτόκου στο Ρέντφερν, θα ακολουθήσει κατάθεση στεφάνων στο Κενοτάφιο του Μάρτιν Πλέϊς στην 1.30 μ.μ. και αμέσως μετά πορεία διαμαρτυρίας στο κέντρο της πόλης που θα καταλήξει έξω από το Τάουν Χολ του Σίδνεϊ.

Τέλος, στις 3.30 μ.μ. θα πραγματοποιηθεί παλλαϊκή συγκέντρωση με ομιλίες και καλλιτεχνικό πρόγραμμα στο οίκημα της Κυπριακής Κοινότητας στο Στάνμορ.

Στη Μελβούρνη, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων, οι ομογενείς συγκεντρώθηκαν έξω από το τουρκικό Προξενείο και διαμαρτυρήθηκαν ειρηνικά για την αδικία που γίνεται σε βάρος της μεγαλονήσου. Η συγκέντρωση έγινε στο πλαίσιο των εκδηλώσεων διαμαρτυρίας και μνήμης που οργανώνει ο Συντονιστικός Επιτρόπος Κυπριακού Αγώνα (ΣΕΚΑ) για τη μαύρη

επέτειο της βάρβαρης εισβολής και συνεχιζόμενης κατοχής στο νησί της Αφροδίτης.

Οι διαδηλωτές ζήτησαν την άσκηση της θρησκευτικής και πολιτιστικής κληρονομιάς.

Απαίτησαν, επίσης, τη σεβαστεί τη ψηφιούματα των Ηνωμένων Εθνών και του Συμβουλίου Ασφαλείας και τη διαφύλαξη της θρησκευτικής και πολιτιστικής κληρονομιάς.

Απαίτησαν, επίσης, τη σεβαστεί τη ψηφιούματα των Ηνωμένων Εθνών και του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και στον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.